

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

Børnene skal igen lege sammen på torvet

Langfredagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Der plejer at være stille ved langfredagsgudstjenesterne i Pedersborg og Bromme kirker. I præstegården hænger flaget på halv stang, orglet er uden brus, og vi pynter ikke op i kirken. Menigheden fordyber sig i beretningen om Guds Søn, der solidarisk deler alle menneskers smerter.

I år vil der være meget stille i kirkerne. Ikke engang vore suk over Coronaens hærgen vil høres. Vi må ikke være i kirken.

I mange hjem er der også stille i disse dage, hvor vi undgår sædvanlige sociale kontakter. Til hjemmelæsning på denne dag sender din kirke dig nedenstående Bibeltekster. Den første er fra de sædvanlige langfredagslæsninger. Anden tekst er valgt til disse underlige dage. Derefter en kort refleksion.

På Pedersborg og Bromme kirkers vegne

Lars

Jesu død

Markusevangeliet kapitel 23, vers 33-49

”Da de kom til det sted, som kaldes Hovedskallen, korsfæstede de Jesus og forbryderne dér, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side. Men Jesus sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.« Så delte de hans klæder ved at kaste lod om dem. Og folket stod og så på. Også rådsherrerne gjorde nar af ham og sagde: »Andre har han frelst, lad ham nu frelse sig selv, hvis han er Guds salvede, den udvalgte.« Også soldaterne kom hen og håned ham; de rakte ham eddike og sagde: »Hvis du er jødernes konge, så frels dig selv.« Der var nemlig sat en indskrift over ham: »Han er jødernes konge«.

Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: »Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!« Men den anden satte ham i rette og sagde: »Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort.« Og han sagde: »Jesus, husk

mig, når du kommer i dit rige.« Og Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis.«

Og det var nu omkring den sjette time, og der faldt mørke over hele jorden indtil den niende time, fordi solen formørkedes; og forhængen i templet flængedes midt igennem. Og Jesus råbte med høj røst: »Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.« Da han havde sagt det, udåndede han.

Da officeren så, hvad der skete, priste han Gud og sagde: »Den mand var virkelig retfærdig.« Da alle de skarer, som var strømmet sammen til dette skue, så, hvad der skete, slog de sig for brystet og vendte hjem. Alle de, som kendte ham, også de kvinder, som var fulgt med ham fra Galilæa, stod og så alt dette på afstand.”

Børn og gamle menneske finder tilbage til livet

Zakarias' bog, kapitel 8 vers 2-8a

”Dette siger Herren:

Jeg vender tilbage til Zion
og tager bolig i Jerusalem.

Da skal Jerusalem kaldes den trofaste by
og Hærskarers Herres bjerg kaldes det hellige bjerg.

Dette siger Hærskarers Herre:

På ny skal gamle mænd og kvinder sidde
på Jerusalems torve
hver med sin stok i hånden,
fordi de er gamle.

Byens torve skal fyldes
af drenge og piger,
der danser på torvene.

Dette siger Hærskarers Herre:

Fordi dette folks rest i de dage
finder det umuligt,
skulle jeg så også finde det umuligt?

siger Hærskarers Herre.

Dette siger Hærskarers Herre:

Jeg frelser mit folk
fra Østens land
og fra Vestens land,
og jeg bringer dem hjem.”

Katastrofen ramte jøderne år 587 f. kr. Assyriekongen Nebukadnezar indtog Palæstina, jævnedes Jerusalem med jorden og tvangsflyttede mange jøder til det fjerne Babylon. Men den svære tid fik en ende. 539 f. kr. satte perserne sig på Babylon, og jøderne fik lov til at rejse hjem. Deres trængsler måtte snart være slut.

Men det tager lang tid at lukke et land op igen. Ikke alle kunne rejse hjem med det samme. År 220 f. kr. formaner profeten Zakarias derfor til håb og udholdenhed. Med ord fra Gud lover han, at de gamle igen skal nyde hinandens selskab og børnene lege sammen på byens pladser!

Vores fjende hedder ikke Nebukadnezar men Corona. Vores håb hedder ikke Jerusalem men tryghed og fællesskab. Vores Gud derimod har ikke forandret sig. Han er den samme nu som dengang. Nemlig vores Fader i himmelen som vi kender gennem hans søn Jesus Kristus. Kristus hænger på korset sammen med de tilfangetagne i Babylon og de alvorligt Coronasyge. Og på søndag træder Jesus frem med morgensolen og lover, at Guds løfter står ved magt. Børnene skal lege på torvet og de gamle sidde stille og tale sammen.